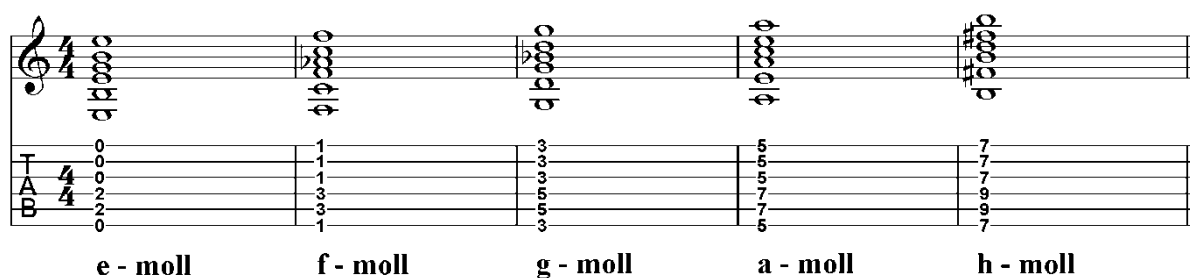

Akordy barre

Zasady tworzenia akordów barre są niezwykle proste. Wykorzystuje się tutaj podstawową własność gitary, mianowicie fakt, że przesunięcie określonego interwału wzdłuż podstrunnicy gitary przy niezmiennym opalcowaniu nie wpływa na jego wartość. W związku z powyższym, jeżeli umiemy określony „chwyt” gitarowy czy „zagrywkę”, możemy ją zagrać „od innego progu” w niezmienionej postaci, a uzyskany w ten sposób „chwyt” czy „zagrywka” będzie mieć tę samą strukturę, a zmianie ulegnie tylko wysokość całego „chwytu” czy „zagrywki” – dokładnie o tyle półtonów, o ile progów przesunęliśmy. Jeżeli jednak w określonym chwycie gitarowym występują puste (nie przyciśnięte) struny, należy dźwięk wydobywany z nich również zmienić przez dołożenie do chwytu dodatkowego palca, którym będzie podwyższał dźwięk tej struny o tyle półtonów, o ile chwyt został przesunięty. Zasada ta zostanie zaprezentowana na poniższym przykładzie:

The image shows a musical staff with a treble clef and a 4/4 time signature. Below the staff is a guitar fretboard diagram with six strings labeled T, A, B, 4, 4, 0 from top to bottom. The diagram illustrates five barre chords: e-moll (open), f-moll (barre at 1st fret), g-moll (barre at 3rd fret), a-moll (barre at 5th fret), and h-moll (barre at 7th fret). The notes for each chord are written above the staff: e-moll (E, G, B, D, E, G), f-moll (F, A, C, E, F, A), g-moll (G, B, D, F, G, B), a-moll (A, C, E, G, A, C), and h-moll (B, D, F, A, B, D). The fret numbers for each string are: e-moll (0,0,2,0,0,0), f-moll (1,1,3,1,1,1), g-moll (3,3,5,3,3,3), a-moll (5,5,7,5,5,5), and h-moll (7,7,9,7,7,7).

Jeżeli cały akord e-moll przesuniemy o 1 próg w prawo i przez wszystkie struny w poprzek gryfu położymy wskazujący palec na pierwszym progu, uzyskamy akord o tej samej strukturze – również moll, którego nazwa pochodzi od dźwięku oddalonego w górę o 1 półton, czyli jest to akord f-moll. Jeżeli cały akord e-moll przesuniemy o 3 próg w prawo i przez wszystkie struny w poprzek gryfu położymy wskazujący palec na trzecim progu, uzyskamy akord o tej samej strukturze – również moll, którego nazwa pochodzi od dźwięku oddalonego w górę o 3 półtony, czyli jest to akord g-moll.

Poniższy rysunek przedstawia przykłady tworzenia akordów barre od poznanych wcześniej akordów e-moll, a-moll, d-moll, C-dur, G-dur. Od akordów E-dur, A-dur, D-dur zasada budowania akordów barre jest identyczna, a tylko zmienia się odpowiednio położenie jednego z palców zarówno w akordzie wyjściowym, jak i w otrzymanym barre. Należy zauważyć, że akordów barre pochodzących od akordu G-dur w praktyce zwykle nie wykonuje się.

Wyjaśnienie: Rysunek przedstawia akordy tak, jak się je „widzi” – struna E6 jest na górze, a nie, jak w zapisie tabulaturowym, na dole.

Cyfry rzymskie oznaczają kolejne progi gitary.

Palce lewej ręki określono za pomocą cyfr arabskich:

- 1 – palec wskazujący
- 2 – palec środkowy
- 3 – palec serdeczny
- 4 – palec mały

E6

I	II	III
	3	
	4	

e-moll

I	II	III	IV
1		3	
		4	

f-moll

E6

	2	
1	3	

a-moll

1		3	
	2	4	

b-moll

E6

	2	
1		3

d-moll

1		3	
	2		4

es-moll

E6

	2	3
1		

C-dur

1		3	4
	2		

Des-dur

E6

	1	2
		4

G-dur

1		2	3
			4

As-dur